

Kuća Stana / Krašovan

Stara kuća koje također više nema, nalazila se u današnjoj ulici Ive Lole Ribara, ali se ne sećam na kojem je tačno broju bila, a nalazila se između kuće Blazović-Jospović i kuće baba Kate Tarajić. Nadam se da ćete se setiti da je na tom mestu stajala kuća čika Steve Stane, kako smo ih svi zvali Krašovan. Najverovatnije da su Krašovani dobili nadimak po poreklu, jer po zapisima došli su u Starčevo iz Rumunije kao ogranak Karaševskih Hrvata iz okoline Rešice. Možda se netko i upita zašto baš pišem o ovoj kući i što me je to ponukalo ili me vezuje za Krašovanovu kuću iako nismo u rodu i nismo baš bili među prvim komšijama. Jedan od prvih razloga je taj jer s početkom škole počeo sam i da zalazim u tu kuću zbog Ančice s kojom sam išao u isti razred a poznavali smo se još iz zabavišta, pa kad god sam išao u školu svratio bih po Ančicu i zajedno bi nastavljali put do škole. Drugi razlog je taj što je kuća na prvi pogled odudarala od ostalih u ulici. Bila je građena ne uz duž placa nego popreko, a do ulice je imala samo jedan prozor, što je stvarno odudaralo od ostalih kuća, jer obično kuće koje su građene popreko placa imale su četiri uska ili dva široka prozora do ulice. Kad se malo bolje pogledalo i kad se znalo kako izgleda unutra, onda se videlo da je to u stvari klasična kuća kao i sve druge koje su bile građene uzduž placa. Ova kuća nije imala puno prostorija. Kad se ušlo unutra, praktično se ušlo ispod otvorenog komina, a levo i desno su bile sobe. Onaj jedan prozor koji je bio do ulice u stvari je bio prozor na toj ulaznoj prostoriji koja je bila ujedno forauz i kuhinja. Od ulaza desno bila je jedna soba čiji su prozori gledali u dvorište, a soba levo od ulaza imala je isto dva prozora, ali su oni gledali u baštu od Blazovića-Jospovića. Interesantno je i to da je još jedna kuća bila građena po istom principu, a interesantno je i to da je i ta druga kuća iz iste familije tj. istog prezimena. Ta druga kuća pripada familiji Stana-Mikić. Koliko pamtim u Krašovanovoj kući osim Ančice živeli su njezini tata i mama i stariji brat Pavle, a ne pamtim i ne sećam se ko su bili Ančicini i Pavlovi deda i baba s bilo koje strane. Čika Stevo koliko se sećam bavio se malo poljoprivredom jer čini mi se da nisu imali puno zemlje, a nina Krašovanova koliko je trebala pomagati mužu na zemlji toliko je pomagala, a ostalo se trudila da zaradi koji dinar ili kroz neku nadnicu ili je išla i krečila po kućama. Ančica i Pavle vrlo dobro su se snalazili i sami tj. bez roditelja kao i sva ostala seoska deca koja su bila sama, jer su roditelji išli za poslom. Osim što sam pre škole svraćao po Ančicu, znao sam i doći puno pre, kako bi zajedno pisali i rešavali domaće zadatke. Sećam se dobro, bilo je to još u prvom razredu osnovne škole kad smo učili slovo "u", trebalo je napisati čitavu jednu stranu u svesci. Nama je to bilo puno, a kako je Pavle bio stariji, on je to nama vrlo brzo napisao. Normalno da je to učitelj Slavko odmah primetio. Malo smo dobili kritike, ali nije bilo neke velike kazne. Još nekoliko godina Krašovanov su bili u istoj kući, a onda su se iz porodičnih razloga preselili do rita u Bunčićevu kuću, a svoju staru su prodali. Kuća, s obzirom da je bila stara i neadekvatna novim vlasnicima doživela je sudbinu većine starih kuća. Nakon nekog vremena i nekoliko prerada, kuća je srušena i na njezinom mestu iznikla je nova velka i lepa kuća. Bunčićeva kuća je isto bila stara, ali mi se čini da je bila malo prostranija, a i bila je građena onako klasično uz duž placa kao i sve kuće u Starčevu. Pretpostavljam da su Krašovani kao i Mikićevi, način gradnje kuća doneli sa sobom iz kraja od kud su došli. Ovim preseljenjem druženje s Ančicom se i dalje nastavilo. Ne samo ja, koji sam mislim skoro svaki dan svraćao, već skoro svi iz Gornjeg kraja, a to druženje dolazilo je do izražaja naročito u zimsko vreme kad smo se iz popodnevne smene vraćali iz škole. Cela grupa je znala da skrene na prvom ćošku prema ritu, otpratiti Ančicu do

SEĆANJA NA STARE KUĆE

Napisao Vinko Rukavina
sreda, 07 novembar 2012 00:03

kuće, a na sledećem ćošku smo se svi ponovo vratili na drum i tako svak do svoje kuće. Najviše nas se razišlo negdje na mojoj ćoški, jer svi sa Utrine su tu skrenuli.